

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 4

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_15-shoot-idm139735994350544/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden

sige, Luften er sjælden over 20 Gr. Reaumur, men Morgen og Aften mellem 10 og 15 Gr. Rm. Naar man har været saa længe nede paa Kysten i Heden, saa er det jo et sandt Paradis at komme herop; nylig badede vi os i 13 Gr. Vand, men det maatte jeg dyrt betale, jeg fik Dysenteri deraf og maatte holde Sengen i 6 Dage og stod saa op saa tynd og mat, at jeg ikke alene kunde gaa over Gulvet. Nu er jeg rask igen og skal vel vogte mig for at bade mig i Vandløbene, thi de er for kolde for mig. Her tales paa Pladsen omtrent 8 forskellige Sprog, vi har Kinesere, Javaner, Tamils [*Tamuler, et Folk i Forindien*], Malajer, Negre, Tyskere, Englændere og Franskmænd. Her hersker af og til en sand babylonisk Forvirring, naar jeg om Morgenen giver Ordre om Arbejdet, og tit og ofte véd man virkelig ikke selv, hvad man skal tale. En god Ting er det, at de fleste forstaar Kisuaheli, saa har man dog et Hovedsprog, men de fleste Kinesere kan kun deres eget Sprog, og med dem er det temmelig svært at gøre sig forstaaelig; saaledes vor Gartner, det er en for mig særdeles vigtig Person, da jeg sætter stor Pris paa alle Slags Grøntsager og gerne vil sige ham Besked og hjælpe ham med Haven, men han forstaar kun sit Modersmaal. Det maa være Grin at se, naar vi to forsøger at gøre os forstaaelige for hinanden, det ser vel næsten ud som to Døvstumme, thi vi taler kun med Tegn, men vi forstaar dog hinanden, og jeg synes næsten, det ser ud, som Kineseren glæder sig, naar jeg kommer og vil tale med ham, men det er jeg nu ikke aldeles vis paa.“

Et Par Danskere har Lautherborn truffet kort før

han forlod Kikogwe. Den ene, som er en stor Mands Søn hjemme fra, der nu vil uddanne sig til Planter i Afrika, finder han, er „en rigtig flink Fyr,“ om den anden hedder det derimod: „Han siger, han kender Kathrine [*en af Lautherborns kvindelige Slægtninge*], men om det nu er sandt eller ej, det maa Pokker vide, thi han lyver saa stærkt, som en Hest kan rende; han har været over hele Verden, tog Del i Krigen nede i Argentinien, svang sig op til General, tror jeg, blev dekoreret med 3 Ordener, blev siden Marinekaptajn og havde sit eget Skib, som dog blev taget fra ham, da han var for modig og indlod sig i Kamp, hvor han skulde have holdt sig neutral; saa var han Tobaksplanter paa Sumatra flere Aar, siden blev han Koffardikaptajn og tjente 12000 om Aaret, men saa smuglede han for meget paa Kinakysten og mistede derved sin Stilling, saa traadte han over i kinesisk Tjeneste, var siden Købmand o. m. a. Manden er 35 Aar, men jeg har regnet ud for ham, at siden sit 20de Aar har han, efter sit eget Sigende, været 50 Aar i forskellige Stillinger; det syntes han ikke rigtig om. Han har søgt at gøre sig gode Venner med mig, men det er ikke lykkedes ham, thi jeg har ingen Tiltro til ham; saaledes laante han mig en hel Del af S. Schandorph's Fortællinger, men dem fandt jeg meget kedelige og vilde sende ham dem tilbage, men saa blev han smidt ud fra den Plantage, hvor han førte Bøgerne . . .“

Endnu tre Gange vender Christian Lautherborn tilbage til Danmark paa Besøg i 1896, 1900 og 1903. Manden er og bliver i Tidernes Løb saa at sige